SVĚTELNÉ ROKY®

VEV

C

MCON

P. Sükenik

DEN NA MIKROCONU

Uvítalo nás intimní osvětlení, úsměvy organizátorů a vůbec na první pohled příjemné prostředí. Z místností vyzařovala příjemná atmosféra, mnohem příjemnější, než na předchozí akci, na Miniconu. Již průběh prezentace nás přesvědčil, že jsme se tentokrát ocitli na zcela jiné akci. Nikdo nás k ničemu nenutil. "Tady máte vizitky" a hotovo. Všechno probíhalo v naprostém klidu, beze známek spěchu. Po usazení v sále jsme čekali na devátou hodinu, na kterou bylo ohlášeno zahájení akce. Chvilky čekání nám pořadatelé zpříjemnili volným pásmem diapozitivů obrazů Tima Whita, které doprovázela hudba z filmu Nová naděje. Přes těžké závěsy jen ztěží pronikalo sluneční světlo do sálu a nálada byla výborná.

U lampičky se usadil hlavní pořadatel, Láďa Cibulka. Jeho úvod nenarušila ani malá závada, při které se zjistilo, že z připraveného kabelu vytekl všechen proud a nebylo čím napájet přístroje. Závada však byla brzy odstraněna. Podobná závada by na akci typu Parcon nebo Minicon vypadala trapně, teď to však myslím, žádnému ze zúčastněných nevadilo. Uvítal nás tedy Láďa Cibulka a za počítačovou sekci umělý hlas uvítal své kovové a plastové bratry. Protože počítač skočil Láďovi neslušně do řeči, byl vypnut. Sám se však opět zapojil a káravě poznamenal na páně Cibulkovu adresu :"To jsem od tebe nečekal." Pak se opět sám vypnul.

V programu akce, zvané MIKROCON, který pro scifisty připravily kluby Time Machine, Terra a Kepler, nás podle slov úvodu očekávaly filmy, SF hádanky, návštěva K. Saudka, dramatizace povídky R.Bradbury Kaleidoskop, pořady jednotlivých klubů zahalené zatím rouškou tajemství a vyhlášení ankety. Pořadatelé nás tedy dokonale napnuli a my jsme věděli, že jsme nepřišli zbytečně a že to bude patrně jedna z nejhezčích SF akcí, jaké jsme kdy zažili. A ukázalo se, že jsme nebyli ve svém odhadu daleko od pravdy. Ale abych nepředbíhal.

Nakonec úvodního proslovu nás Láďa Cibulka seznámil s jedním z nejžádanějších (takhle to řekl) SF časopisů a ukázal všem přítomným Světelné roky, speciál Minicon. O obsahu zatím nemohl nic říci, protože číslo dostal rovnou z rotačky.

Prvním bodem programu byla akce SFK TM a to sice divadlo. Divadelní hra, sestávající z dokonalých gagů s názvem Kdo chce zabít Jessii mne tak uchvátila, že jsem k velké škodě zcela zapomněl fotografovat. Hra tematicky vycházela z českých filmů Kdo chce zabít Jessii a Zabil jsem Einsteina, pánové. Pásmo však bylo dokonale autorsky upraveno a neslo pečeť originality. Skutečně lituji toho, že jsem se nevzmohl na fotografování. Celá hra byla totiž němá a snaživí asistenti přidržovali protagonistům hlavních rolí nádherné bublinky u úst. Krásná Jessie (téměř se nedalo pod výbornou maskou rozeznat mužského představitele), dokonalý a nepřekonatelný Superman i protřelý padouch všechny přítomné zcela strhly do dramatického děje.

Tato divadelní hra nasadila celému dnu vysokou laťku a ne všem dalším pořadům se ji podařilo překonat. Rozhodně to byl jeden z nejzábavnějších pořadů na Mikroconu.

Vzácným hostem dne byl kreslíř Kája Saudek. Zúčastnil se vernisáže své výstavy, na které jsme měli možnost vidět jeho poslední tvorbu pro Slovenskou televíziu do pořadu Okna vesmíru dokořán. Zároveň se Saudkovými obrazy vystavovali organizátoři i výtvarné díla členů tří klubů, které Mikrocon pořádali. Bylo možno shlédnout obrazy Petra Miškovského ze SFK Terra, Petra Súkeníka ze SFK TM (tomuto autorovi budeme věnovat více místa v některém z řádných čísel SR), Ládi Cibulky ze SFK TM, a Jana Kostohryze ze SFK Terra. Výtvory těchto amatérských autorů není možné srovnávat s profesionalismem Káji Saudka už jenom proto, že má každý autor jiný styl i techniku. Ale nápady jsou zcela na srovnatelné úrovni. Specielně vtipy Petra Súkeníka jsou nejenom nápadité, ale i kvalitně nakreslené. Pouze Jan Kostohryz se nevytasil s žádným nápadem a jeho tvorba je pouze nedokonalou napodobeninou Saudkových kreseb, která zvláště vynikla, když jsme měli možnost porovnat vedle sebe díla obou autorů. Po výstavě následovala přednáška o tvorbě Káji Saudka, kterou měl Pavel Nosek ze SFK MFF UK. Přednáška byla doprovázena ručně promítanými diapozitivy automatickým projektorem. S přednáškou Vás seznámíme na jiném čísle časopisu.

Dalším bodem programu byly pak počítačové hry, nebo spíše počítačová hra. Pořad pod názvem Trader připravil SFK Kepler. Vzhledem k tomu, že tato oblast činnosti je poněkud mimo zájmy redaktorů SR /alespoň prozatím/, věnovali se redaktoři v této době v zákulisí důležitým jednáním s představiteli SFK TM. Výsledky tohoto jednání budou patrny v novém ročníku SR.

Krátce po poledni udělili pořadatelé cenu předsedovi kulturní komise SSM , jehož jméno jsem si bohužel nepoznamenal a který svým pochopením a svým podílem přispívá ke zdárnému rozvoji SF na VŠCHT. Zároveň měli účastníci akce možnost zakoupit plakát na Minicon 1984. Byl sice poněkud zpožděný, zato však velice pěkný a navíc do série s plakáty Parconskými.

Při této příležitosti nám bylo i vysvětleno, co to znamená "MADE IN TM.T.K." , což bylo uvedeno na vizitkách. Je to MAlý DEn ve scifiklubech Time Machine, Terra a Kepler.

Stále nás provázela příjemná atmosféra, klid a pohoda. Rodinné prostředí navodil i Láďa Cibulka předvedením dárku, který dostal k nedávným narozeninám. Na vlastní oči jsme spatřili mohutnou kosmickou loď. Rozjela se na kolečkách, setrvačníkový pohon zahřímal. Raketa však měla v cestě překážku. Narazila, špice se zasunula. Zavyly gyromotory a mohutný kolos se majestátně vztyčil na zadní /mínění vzděry/, otevřel se průlez a vynadl z něho žebřík. Kosmonaut naštěstí nevypadl, jen se ukázal u dveří. Skvělá věc.

Jedním z pro redaktory SR nejdůležitějších pořadů bylo i na takovýchto akcích nezbytné video. Promítání organizoval tentokráte SFK Terra. I když výraz organizoval není tím nejsprávnějším, protože šlo spíše o dezorganizaci. Martin Sedeke jako člen SFK Terra má video. A tím to pro organizátory končilo. Že by třeba někoho napadlo, že to video je potřeba dopravit k divákům na akci, tak to se stalo až na poslední chvíli a nebýt k dispozici redakční auto a vždyochotný Standa, patrně by se nepromítalo. Dále nikomu nedošlo, že k promítání je potřeba nejen

video, ale i televize. Tu se organizátorům podařilo sehnat zřejmě náhodou na koleji. Bohužel však systémy videa a televize ňák nešly dohromady a tak požitek z filmu byl dosti slabý, neboť na nekontrastní fialovo-bílý obraz se přece jen špatně koukalo. Myslím si, že k promítání videa nestačí jenom někdo kdo má video a myslí si, že si kvůli tomu všichni ostatní sednou na zadek, ale je k tomu potřeba člověk, který alespoň trochu rozumí problémům technickým, které s promítáním souvisejí. Pak by si divák pomyslel, "Panečku, to je machr, takový video a takový perfektní film". Místo toho to pak spíš vypadá: "Panebože, co je to za frajera?"

K vlastnímu promítání bych jen uvedl, že se jednalo o film Krull. Režie Ray Lovejoy a Peter Suschitzky, scénář napsal Stafford Sherman. Film je podle našeho názoru typickým Fantasy filmem. Budeme mu tedy věnovat více pozornosti ve třetím svazku speciálu Fantasy.

Přesně v 15. hodin nám předvedl Láďa Cibulka poslední vývojový model Stroje času. "Po loňském Miniconu, na kterém jste měli možnost vidět stroj času sahající pouze do minulosti a kterým SFK Andromeda dopravil vítězi povídkové soutěže o stříbřitě lesklý halmochrom J.N.Hlavičkovi láhev piva z doby před úpravou ceny, podařilo se nám sestrojit konečně stroj času putující i do budoucnosti. Tedy abych byl přesný, stroj do budoucnosti necestuje, je však schopen odtamdud k nám dopravit některé materiály, specielně knihy. A tak jsme se rozhodli tohoto stroje využít právě pro větší slávu Mikroconu. I když se některé věci jeví třeba podivně. Tak když je kniha ještě v bedně, je to budoucnost, když přístroj otevřu, je to přítomnost, pro některé z Vás to však může být už i minulost. A tak protože na každé pořádné akci bývá dražba, rozhodli jsme se ji uspořádat i my. Ceny stoupají po koruně, nekřičte a neperte se, je toho dost pro všechny. A dražit budeme knihy, které teprve vyjdou. A protože je většina podobných akcí dlouhá, lidi to nebaví a těší se už na další program, prodáme jen 5 knih a necháme toho."

Starkneat

KALEIDOSKOP

RAY BRADBURY

Když si přečtu nějakou krátkou SF povídku, buď o jejím dalším ztvárňování do jiných vnímatelných forem vůbec nepřemýšlím nebo automaticky uvažuji v rovině filmové tvorby. SFK Time Machine názorně předvedl, že omezené obzory jsou nebezpečné a velice mylné.

Na promítacím plátně se objevil barevný diapozitiv, předznamenávající celý příběh. Kosmická loď na oběžné dráze ohromné planety. Hlas vypravěče uvedl posluchače do děje : závada kosmické lodě přerůstá ve zkázonosný výbuch. Posádka, šest kosmonautů (Hollis, Stone, Applegate, Stimpson, Wood a L´Espere), je vymrštěna do nekonečného vesmírného prostoru. Každý z kosmonautů padá jiným směrem, spojuje je jen zatím fungující odrozumívací systém ve formě do skafandrů zabudovaných vysílaček ....

V této fázi stále pořad vypadal jako dramatizace povídky s diapozitivy a jedním jediným hlasem vypravěče. Potom se však z různých koutů sálu, rozmístěni mezi náhle velice soustředěně vnímající obecenstvo, ozvali herečtí (nebojím se užít tohoto označení) představitelé jednotlivých, od sebe velikou rychlostí se vzdalujících, kosmonautů. Stali jsme se svědky rozhovoru mezi nimi, rozhovoru, o kterém každý z jeho aktérů věděl, že skončí v okamžiku, kdy se od sebe dostanou na vzdálenost, převyšující dosah vysílaček ... tedy ještě hodně dlouho před vlastní smrtí ...

Tiché řečnické projevy střídá hlasitost, v intonaci lze velice dobře rozeznat (a to bych vyzdvihl jako jeden z největších kladů dramatizace) rezignaci a hysterii, strach před smrtí, předstíranou statečnost i smíření s osudem.

Obsah povídky není podstatný (ostatně, vyšla několikrát i v našich časopisech). Důležité je, že členové SFK TM přišli s něčím úplně novým, originálním. A žádný klub, který je bude na svých akcích pro širší fanskou veřejnost následovat, nemusí mít nemístné pocity méněcennosti, že není první. Protože tento typ pořadu by se měl (a musí) pravidelně objevovat na programových listinách nejrůznějších -conů. A pokud si s ním dají pořadatelé takovou práci (chtěl bych podotknout, že zde zřejmě nebude platiti zásada : čím delší, tím lepší), jako SFK Time Machine, odmění jejich námahu stejně bouřlivý potlesk jako v onen podzimní sobotní podvečer na vysokoškolské koleji Sázava v Praze.

Standa Čermák

KRÁTKÉ FILMY

Zaniklý svět rukavic

ČSSR, 1982
Scénář a režie : Jiří Barta

Na rozlehlém staveništi hloubí bagrista se svým pracovním nástrojem potřebně velkou jámu. Jednotvárnou hnědí hlíny, na níž rypadlo naráží, najednou naruší pestrobarevná skvrna. Bagrista okamžitě přeruší práci a podrobí nález ne příliš pečlivému zkoumání. Přesto se mu ve změti nezměrného množství špinavých a roztrhaných rukavic, promísených s pozůstatky věcí kovové, dřevěné a umělohmotné podstaty, podaří najít kovovou schránku s cívkou zvukového šestnáctimilimetrového filmu. A protože má v prostorách šaten ubytovny možnost si filmový materiál promítnout, pronikne do historie jedné zaniklé civilizace.

Film zobrazuje šest vývojových etap společnosti rukavic.

První je podána ve stylu chaplinovských němých grotesek, v nichž tlupa policistů honí jednoho sympatického nevinného; druhá ukazuje historii manželského trojúhelníku v dekoracích blahobytu začátku 19. století; ve třetí etapě prožíváme horror v síni Času; ani říši rukavic se nevyhnula vlna válečné hysterie - její průběh ukazuje etapa čtvrtá; k sebezničení vedoucí radovánky, blahobytně patřičně rozmařilé, radovánky té vrstvy společnosti, která vyšla z válečných událostí zřejmě jako vítězná, zachycuje pátá etapa; v šesté, poslední etapě se přeneseme do doby (a místa), vzhledem velice podobné době (a místu), v níž (v němž) se odehrává film Útěk z New Yorku - všude trosky, vraky, život na smetišti, rádoby kultura v bývalých stáncích této oblasti života, kriminální živly, způsobující strach a ještě větší chaos, největší vymoženosti techniky, včetně létajících talířů, v zubožením, zpolafungujícím stavu.

Jako mnoho jiných autorů, i Jiří Barta volil pro obživlý svět neživých objektů paralelu vývoje lidské společnosti. A s dvojnásobným zdarem.

Výborně se mu podařilo vystihnout, proč si lidé nerozumějí, kdy umějí být šťastní a kdy se neuváženě vrhají do sfér násilí (od honičky po atomovou pumu).

Neméně výtečně autor zvládl animační stránku. Zkuste si představit oživlou rukavici. Aniž bych vás chtěl podceňovat, nevím, zda

se vám podaří vyvolat si tak dokonalou iluzi živého tvora, jakou představují "herci" ve filmu Jiřího Barty. Ať již rukavice používá prstů jako nohou a rukou a část, kryjící zápěstí, jako hlavu - nebo celé naopak, výsledek je v obou případech naprosto ekvivalentní, jedním slovem - dokonalý. Dokonce divákovi nepřipadne divné, ani když jedna jediná rukavice během svého vystoupení na plátně vystřídá obě polohy, které smazávají pojem "být hlavou dolů".

Zcela jiný svět vytváří Barta v našem čase běžně dostupnými předměty; jen jim dává jiný význam, jiné poslání (kulatá plechová krabice na filmy - létající talíř, nábytek - městská aglomerace, apod.). Vše je podbarveno hudbou, která vždy velice trefně svým tempem i charakterem vystihuje dobu, v níž se jednotlivé epizody ze zaniklého světa rukavic odehrávají.

Ex libris
ČSSR, 1982
Režie : Gari Seko

Film Ex libris měl tu smůlu, že byl promítán po snímku Jiřího Barty Zaniklý svět rukavic. Gari Seko také vytvořil jakýsi paralelní svět (v žádném případě nechci naznačit, že příběh nebo námět tohoto krátkého snímku lze zařadit do SF), v němž jsou živé bytosti představovány neživými předměty; zde jsou to knihy.

Sledujeme skupinu různě jazyčných slovníků, která prochází jednotlivými patry knihovny, kde sleduje příběhy, inspirované lidskými nešvary, neduhy a zlozvyky, ale i lidskou chytrostí a odvahou.

Opět je nutno ocenit skutečnost, jak se autorovi podařilo knihou vyjádřit pohyb a život.

Apokalypsa

O tomto krátkém filmu jsme bližší informace přinesli v reportáži z letošního Minicon-u. Film byl zařazen do programu Mickocon-u na četná přání diváků, v nichž zanechal hluboký dojem.

Standa Čermák

Na uvedení dalšího pořadu přišel Láda Cibulka tak, že se to dá jen těžko popsat. To by se prostě muselo vidět. Ale přesto se o to pokusím. Na uších sluchátka, na očích něco mezi potápěčskými a svářečskými brýlemi a na zádech na popruzích bednu tak 40x50x70 cm. Se zasněným výrazem se potácel sálem. Pak se otočil k divákům zády. Na zadní straně bedny, která se ukázala býti přístrojem nejdokonalejší elektroniky bylo možno zřít řady tlačítek a voličů a veliký nápis: v i d e o w a l k m a n.

SFK TM po poradě se SFK Terra a Kepler vytvořil tři návrhy, které předkládá scifistické veřejnosti k posouzení a vyzývá je k připojení se k těmto návrhům, které si už jmenované kluby daly jako závazky. Vše má za účel propagovat SF a přesvědčit lidi, veřejnost a odpovědné orgány, že scifisté nejsou nějaký podvratný živel, naopak se živě zajímají o dění ve světě a chtějí přispět k vítězství dobrých lidí nad hrozbou nepřátelství mezi národy a války. Závazky jsou tyto:

1/ Bezplatně darovat krev.

2/ Přispět do fondu Červeného kříže na pomoc lidem postiženým takovými přírodními katastrofami, jako byl v nedávné době výbuch kolumbijské sopky Nevado del Ruiz nebo zemětřesení v Mexiku a podobně.

3/ Sepsat protiválečný dopis a poslat jej strůjcům nekonečného zbrojení do Spojených států.

Pásmo O filmech SFK Terra, o kterém píšeme pochvalněji na jiném místě ve mně zanechalo ten nejhorší dojem. Komentář byl obsahově zajímavý, i když nebyly pochopeny některé podstatné pasáže presentovaných filmů. Přednes bohužel ještě přispěl k horšímu dojmu, neboť byl přednesen příliš rychle, takže si nikdo, koho to zajímalo, nemohl dělat prakticky žádné poznámky. Kvalita sestřihu nebyla nejhorší, i když i tady zůstali autoři pořadu divákům ledacos dlužni. Pořad byl doprovázen diapozitivy, vět-

šinou nevalné kvality. Obrázky byly tmavé a často stranově převrácené. Souhlasím s tím, že se to může stát. Na projekci v užším kruhu rodinném nebo přátelském to tolik nevadí, na pořadu pro tak velkou skupinu lidí, jaká byla na Mikroconu, je to však již neodpustitelná chyba. Přístup autora pořadu, ve stylu "Já mám video a kdo má víc?" mi připadal vůči divákům neseriózní až vulgární. Pořad by mohl být rozhodně velmi zajímavý a pro mnohé diváky i přitažlivý, kdyby nebyl podán z takové výše přezíravého nadhledu. Škoda. Snad to Teřře vyjde příště lépe.

Na Mikroconu bylo možno odpovědět i na čtyři otázky ankety. Zněly takto: 1) Co si přejete od SF hnutí ?

2) Co Vám v SF hnutí chybí ?

3) Co Vám dává SF hnutí ?

4) Jak si představujete SF činnost ?

V sešitu bylo možno přečíst několik zajímavých reakcí. Připsali jsme i svoji. Protože nás velmi zaujaly odpovědi jednoho z účastníků, opsali jsme si jeho věty a s dovolením je otiskujeme, protože jednak dost souhlasí s naším vlastním názorem a jednak dobře vystihují samotný Mikrocon.

1) Nalézt společnost lidí mezi kterými by mi bylo dobře, hlavně proto, že bychom si měli co říci, důvěřovali si a oceňovali v sobě to dobré.

2) Více takových Mikroconů s přátelskou atmosférou, bez nervozity, spěchu a hulákání na lidi.

Odpověď na třetí otázku ankety byla pak zcela shodná s první odpovědí a čtvrtá již nebyla tak zajímavá. Obě citované odpovědi všek dokonale vystihují velmi příjemnou atmosféru, která na Mikroconu vládla. Organizátorům se zde skutečně podařilo vytvořit velmi příjemné prostředí.

Na závěr zbývá se jen nad celou akcí ještě zamyslet. Co nám dala? Ukázalo se, že je možné uspořádat setkání scifistů, které by probíhalo v klidné a pohodové atmosféře, která nám schází

na větších akcích typu Parcon nebo Minicon. Je to patrně dáno objemem těchto větších akcí, že se z nich vytrácí "domáckost" a pohoda , která je nahrazována spěchem. V jejich prospěch zase mluví množství pořadů, které na komorních akcích typu Mikrocon není možné pořádat. I když vlastně proč ne. Když má někdo možnost promítnout video, může to udělat jak před stovkou lidí, tak před třiceti. A ve druhém případě to ještě nakonec dopadne lépe. Velké akce však mají také své výhody, hlavně v možnostech poznávat nové lidi.

Je tedy zřejmé, že nelze jeden typ akcí zavrhnout a druhý vyzdvihnout. Oba typy, velká akce i komorní, mají své místo ve scifistickém životě.

Na organizátorech Mikroconu však bylo na první pohled vidět, že je tato akce bavila mnohem více než Minicon. Všechno bylo dokonale zorganizováno, pořady probíhaly hladce. A určitě tato dokonalá organizace nebyla dána jen tím, že organizovaný objem návštěvníků i pořadů byl menší.

SFK TM předvedl dokonalou ukázku svého umění. Myslím, že nejen redaktoři SR, ale i všichni přítomní byli nadšení pořady, které "Strojočasáci" pro nás připravili. Děkujeme tedy těmto organizátorům za krásný SF den.

Podstatně hůře dopadl v hodnocení SFK Terra. Jeho pořady se vyznačovaly naprostým chaosem, nedomyšleností a nepřipraveností. Ať už šlo o stránku technickou, kterou představovalo nezajištění dopravy videa na akci nebo nesoulad systémů videa a televize, nebo o stránku předváděcí, kterou kazil hlavně Martin SEDEKE svým nabubřelým a zmateným vystoupením v pásmu o filmech.

Celkově však tento představovací den dopadl i přes účast SFK Terra velmi dobře, o čemž, doufáme, svědčí i tento speciál SR. Snažili jsme se podat Vám přehled o Mikroconu tak, jak jsme ho viděli my. Je možné, ba pravděpodobné, že s tímto názorem nebudete souhlasit. Uvítáme pak vaše připomínky nebo příspěvky o tom, jak jste jednotlivé pořady viděli Vy.

Starknest

VIDEO - SESTŘIH

Program SFK Terra uvítali zřejmě i ti úplně nejméně fanatičtí příznivci SF filmu. Devadesátiminutový sestřih 17 filmů na fialobílé obrazovce (kdyby býval systém přenosu barevného TV signálu byl u obou komponent video-řetězce stejný, byl by zážitek barevným obrazem - kopie na kazetách byly velice kvalitní - umocněn alespoň na druhou) doprovázelo mluvené slovo. Martin Sedeke hovořil o sestříhaných filmech velice zasvěceně, jejich děj znal do jednotlivých podrobností, poměrně dost jasně a výstižně doklédal i myšlenkové vyznění všech snímků. Přesto bych jeho vystoupení několik maličkostí vytkl.

V podstatě mohl autor volit dvě možnosti. Do 90 minut vymezeného času vybrat menší počet filmů a o nich detailněji pohovořit nebo více filmů, ovšem s výstižnější a tudíž kratší charakteristikou. Přednášející ovšem spojil obě varianty dohromady s tím, že vynechal pojetí s označením méně či kratší. A stalo se, bohužel, i to, že příval informací směrem k divákovi se děl okleštěn od základních údajů o filmu (země vzniku; letopočet vzniku; režisér - když byl uveden, tak mylně : Filadelfský experiment nerežíroval John Carpenter; hlavní představitelé), což považuji za velký nedostatek; vždyť třeba rok, ve kterém byl film natočen, může zasvěcenějšímu příznivci filmového umění mnohé napovědět o kvalitě, námětové stránce či vytvářených tricích.

Spíše jako perličku bych připomněl skutečnost, jak mnoho byl přednášející ve svém mluvenem projevu ovlivněn německým jazykem. Docházelo totiž k nesouladu přednášených údajů s již získanými informacemi. Např. Hvězdné války znějí v němčině Kriege der Sterne, což v češtině značí Válka hvězd (název mnohem vhodnější, ale zato neznámý); Cenu za nebezpečí v němčině nazývají Der Kopfjagd /Lov na hlavu/; výslovnost se také leckdy neslučovala s již zažitými zvuky : Štar Trek, Džudáj (od slova Jedi) apod.

V následujícím přehledu se nacházejí snímky, doplněné základními údaji, přičemž děj jsem se snažil zachovat podle přednesu (zvlášť když některé z filmů jsou z kategorie námi neviděných). O filmech Duna, Princip archy Noemovy, V - 4.díl, všechny tři zfilmované díly devítidílné ságy Historie ducha - Nová naděje, Impérium vrací úder a Návrat Jediho přineseme podrobné informace v dalších číslech SR.

GALAKTIKA I.

Originální název : Battlestar Galaktica
Země vzniku : USA, 1978
Režie : Richard A.Colla
Hrají : Richard Hatch, Dirk Benedict aj.

GALAKTIKA II.

Německý název : Angriff der Zylonen
Země vzniku : USA, 1980 (?)
Kamera : Frank Thackerry, John Penner
Scénář : Glen A. Larson, Jim Carlson, Terence McDonnell
Režie : Vince Edwards, Christian I. Nyby II
Hrají : Dick Benedict, Stan Larsen aj.

Děj prvního dílu nás zavádí do doby, kdy lidstvo ovládá i prostor mimo sluneční soustavu. Jde o dobu dokonce tak vzdálenou, že lidé nevědí, odkud pochází, z které planety vzešli jejich předkové.
Při dobývání dalších oblastí vesmíru se lidé setkávají s impériem robotů. Impérium se ukáže jako konkurenční civilizace : začne ničit kolonie lidí na všech dostupných planetách a přepadat konvoje lidí, aby se ujalo vlády nad celým vesmírem.
Zachrání se jen jedna jediné obrovské kosmická loď - Galaktika, hvězda bitev. Její posádka, čítající velkémnožství členů, hledá planetu Zemi, která je prý podle pověstí domovskou planetou ...
(o filmu podrobněji SR září 1984)

Druhý díl začíná průzkumným letem stíhaček z Galaktiky. Ty cestou potkají identicky vyhlížející kosmické lodě, pomocí počítače pak piloti z Galaktiky zjistí, že posádku "nepřátelských"stíhaček tvoří lidé. Ukáže se, že kromě Galaktiky se před rozpínavostí robotického impéria zachránila ještě jedna loď - Pegasus. Admirál z Galaktiky se společně s generálem z Pegasa dohodnou na společné taktice boje proti nepříteli. Generál je však tvrdým zastáncem zcela otevřeného boje, a tak velice brzy dohodu zrazuje. Dokonce jde tak daleko, že se chystá uskutečnit sebevražedný nálet, kterým by sice zničil nepřítele, ale ...

Oba dva filmy se snaží těžit z popularity velice komerčně úspěšných Lucasových Hvězdných válek. Proto se v nich setkáváme s ohromným množstvím kosmických scén, jejich nadměrně pojatá existence je pak na úkor samotného příběhu i filmové kvality.

FILADELFSKÝ EXPERIMENT

Originální název : The Philadelphia Experiment
Země vzniku : USA, 1984
Režie : Stewart Raffill
Hrají : Michael Paré, Nancy Allenová aj.

V letech 1942-43 byly v Usa prováděny pokusy, ve kterých se vědci snažili silným magnetickým polem "ohnout" světelný paprsek

a tím umožnit zneviditelnění (nemožnost radarového zachycení) zvolených vojenských objektů.

V důsledku ohromně silného zesílení pole však dojde k poruše časoprostoru a vytvoří se časový tunel do roku 1984; tímto tunelem se do naší současnosti přenesou dva námořníci z lodi Eldridge, na níž právě byly umístěné generátory pole v roce 1943. Tunel se v milosti za nimi zavře, v současnosti ale ne - nastane ohromné odsávání naší přítomnosti.

Existuje jediná možnost záchrany : vypnout zdroje pole v lodi Eldridge a tím vrátit vše do původního stavu.

Bližší o ději prozrazovat nebudeme, neboť tento film je v plánu programu video promítání v SFK Ada - a my se tudíž připravujeme na mnohem rozsáhlejší recenzi.

HVĚZDNÝ LET Č.1

Originální název : Starflight One
Země vzniku : USA, 1984
Scénář : Robert Malcolm Young
Režie : Jerry Jameson
Hrají : Lee Majors, Laureen Hutton, Ray Milland, Omar Sharif aj.

Vzhledem k tomu, že hranice žánru SF nejsou přesně vymezeny, můžeme i film Starflight One označit jako vědeckofantastický. Svou původní specifikací ale film spadá do oblasti snímků, které jsme si zvykli označovat jako katastrofické.

Děj se odehrává v nedaleké budoucnosti. V Kalifornii je postaveno nové superletadlo, které se má pokusit o překonání dosavadního rychlostního rekordu. Mají mu k tomu dopomoci přídavné urychlovací motory, které po dosažení dané rychlosti letadlo odhodí.

Let probíhá ve výšce 37 km a rychlostí 6.000 KM/hod zpočátku dobře. Dojde však k chybě ve výpočtech : dráha letadla bude za nějakou dobukřižovat letovou dráhu družice. Podaří se sice zabránit srážce s družicí, ale trosky kosmického vyslance lidí, vyhozeného do povětří, zasáhnou jeden z urychlovacích motorů. Ten se po využití neodpojí a svým účinkem způsobí vynesení letadla na oběžnou dráhu.

Protože je na palubě asi 90 lidí, jsou podniknuta příslušná opatření k jejich záchraně. Po dvanácti hodinách letu po oběžné dráze se letadlo začíná vracet zpět na zem. Na palubě zůstalo ještě 6 lidí, je nutno tedy zabezpečit klidný sestup. Hlavní problém sestupu je průchod atmosférou; rozhodnutí : před sestupujícím letadlem poletí raketoplán a bude mu dělat jakýsi tepelný štít (scéna je velice dobře trikově zpracována - na jejím vytváření se spolupodílel i John Dykstra).

Celý film samozřejmě končí šťastným přistáním.

CENA ZA NEBEZPEČÍ

Země vzniku : Francie, 1982 (?)
Režie : Yves Boisset
Hrají : Gerard Lanvin, Bruno Cremer aj.

Děj filmu není situován do žádné blíže určené země. Ukazuje,

jak může v budoucnosti vypadat společnost, založená čistě na komerčních základech, společnost, ve které si lidé myslí, že všechno se dá zaplatit.

Vzhledem k pojetí a úloze techniky se lidé začínají nudit. Proto jedna televizní společnost vypíše soutěž : milión dolarů dostane ten, kdo se dostane během pěti hodin z jednoho místa na druhé, bránit mu v tom bude pět vybraných zabijáků. Samozřejmě se vše bude odehrávat před televizí , jejímž prostřednictvím drama zprostředkuje zábavu milionům lidí.

Hlavní hrdina (nezaměstnaný dělník, který se do soutěže přihlásí záhy pozná, že celá věc je podvod. Kdyby byl totiž zabit hned na začátku pětihodinové lhůty, neměli by se diváci na co koukat; proto ho pronásledovatelé první dvě třetiny přenosu šetří a úmyslně nechávají utíkat.

Hrdina je neozbrojený a podle pravidel soutěže nesmí zbraň použít. Nesouhlasí však s postupem televizních bosů, zbraň si opatří a postupně likviduje jednoho pronásledovatele za druhým.

Na konci filmu se pokouší prostřednictvím televize divákům odhalit tajemství podvodu, je však zlikvidován a zručný televizní komentátor vše uvádí na pravou míru : dnešní show byla jen začátkem série připravovaných přenosů, ty další budou krvavější, napínavější a ještě více vzrušující. A navíc : budou trvat celých 24 hodin...

Film Cena za nebezpečí spadá do kategorie sociální SF; kalkuluje s možným vývojem myšlení současných lidí, kteří honbě za ziskem věnují celý svůj život (i životy jiných).

Hlavní roli měl původně vytvořit Patrick Dewaere. Jeho místo však po smrti údajného nástupce Gerarda Phillipa zaujal Gerard Lanvin.

DOTEK MEDÚZY

Země vzniku : GB, 1978
Režie : Jack Gold
Hrají : Richard Burton, Lee Remicková, Lino Ventura aj.

Snímek Dotek medúzy vypráví příběh muže, který u sebe objeví schopnost telepatickou cestou ovládat běh událostí, pohyb různě velkých předmětů.

Jsme svědky, jak coby malý chlapec uvede do pohybu automobil, který svrhne jeho despotického otce do propasti, jak již coby muž v nejlepších letech způsobí leteckou katastrofu a zřícení kostela. Nejedná se však o zneužití svých schopností, jak bylo toto prezentováno v sestřihu. Hlavní hrdina se totiž během děje dostává zcela pod vliv svého druhého já a přivozuje katastrofy, aniž by chtěl. Proto v závěru, kdy je upoután na lůžko a vlastně umírá, upozorňuje kolemstojící, že začíná myslet na jadernou elektrárnu ...

Film byl uveden v našich kinech.

PŘEJEZD KASSANDRA

Originální název : Kasandra Crossing
Země vzniku : USA, 1976
Režie : George Pan Cosmatos
Hrají : Sophia Lorenová, Richard Harris, Burt Lancaster, Martin Sheen, O.J. Simpson, Ingrid Thulinová aj.

Poměrně překvapivým se stalo zařezení tohoto filmu do sestřihu vědeckofantastických filmů. Ale nakonec proč ne, když máme v knihovně knihu Noční můra od Thomase Scortii a Franka Robinsona ?!

Hlavní roli ve filmu "hraje" mezinárodní vlakový expres, do kterého zavleče terorista, prchající po nepodařeném pokusu o osvobození svého kolegy z vojenských nemocničních prostor, neznámou formu plicního moru, vyvinutou v tajných laboratořích. Vlak je označen za seskupení asi tisíce potencionálních nosičů moru, zapečetěn a odeslán do karanténní oblasti. Žánrově jde tedy o snímek spíše katastrofický.

Film byl uveden v našich kinech.

Standa Čermák

*

Poznámka:

Podle tohoto článku by se mohlo zdát, že přednáška byla vynikající a neměla chybu. Došlo však k částečnému zkreslení tím, že autor článku většinu filmů znal již před přednáškou a měl o nich podrobnější informace. Do svého článku pak nenapsal jen to, co od autora přednášky slyšel, ale i to, co by si tam slyšet přál. Proto vyšel článek tak pěkně.

Starkneat

MIKROCON? CO JE TO?

Byla sobota a kalendář ukazoval 7. prosince. V klubu na kolejích Sázava se děly divné věci. Několik lidí tam ještě dokončovalo poslední jemnůstky z programu, který měl být představovacím dnem SFK TM. Úderem deváté se plány staly skutečností. Co bylo v těch plánech? No přece dobrá nálada a plno zajímavých programů, ať už je sestavil SFK TM, TERRA nebo Kepler, měli jen jeden cíl. Připravit příjemný den pražským SF klubům. A program? - Uvítací dialog s počítačem, - divadlo Kdo chce zabít Jessii, - beseda s K.Saudkem, - výstava, - krátké filmy: Zaniklý svět rukavic, Apokalypsa, Ex libris, - počítačové hry, - video, - dražba, - dramatizace R.Bradburyho Kaleidoskopu,-sestřih SF filmů. To vše nesla sebou označení MADE in TM.T.K., což pro nezasvěcené znamená Malý den ve sci-fi klubech Time Machine, Terra a Kepler.

Láďa Cibulka.

OBSAH

Mcon /il. Petr Súkeník/ 2
Den na Mikroconu /Starknest/ 3
R.Bradbury-Kaleidoskop /Standa Čermák/ 7
Krátké filmy /Standa Čermák/ 8
Den na Mikroconu - pokračování /Starknest/ 10
Video - sestřih /Standa Čermák/ 13
Obsah 18
Mikrocon? Co je to? /Láďa Cibulka/ 18
Dotazník SFKTM /Láďa Cibulka/ 19

SVĚTELNÉ ROKY - Filmově-literární revue pro problematiku SF. Vydává Scifia of C.A.P. & company KSPVTU v nakladatelství Bellatrix. Příspěvky posílejte na adresu redakce. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Předplatné zajišťuje výhradně redakce.

Veškerá autorská práva vyhrazena.

Výhradně pro vnitřní potřebu. ZDARMA. Číslo bylo dáno do tisku 6.2.1986. Vyšlo v únoru 1986. Náklad 6 výtisků.

speciál C

© RSR 1986

DOTAZNÍK SFK TM

Tak jako měli i účastníci Mikroconu možnost odpovědět na otázky dotazníku, mají tuto možnost i čtenáři SR, neboť tento dotazník s laskavým svolením organizátora Láďi Cibulky přetiskujeme:

1 - 10 autorů,, kteří jsou ve vaší oblibě /nemusíte řadit podle oblíbenosti/

2 - první SF kniha, kterou jste četl

3 - má nejoblíbenější kniha

4 - čemu fandíte v SF nejvíce: - literatura
- comics
- film
- video
- hudba
- modelářství
- kulinářství
- jiné / a které ?/

5 - zdá se Vám, že pro SF děláte: - co můžete i nemůžete
- co můžete
- jak kdy
- málo, ale chtěl/a/ bych víc
- málo
- náhodně
- nic moc
- vůbec nic

6 - Jak se jmenuje váš SFK, dotazník je anonymní

